ŞAKA

Tüccar karısı — Bu yaz gö
tarafa?..
Memur karısı — Pahalılık
devam ederse Bakırköyü

18

Manzum Roman: 5

İĞRENÇ ADAM

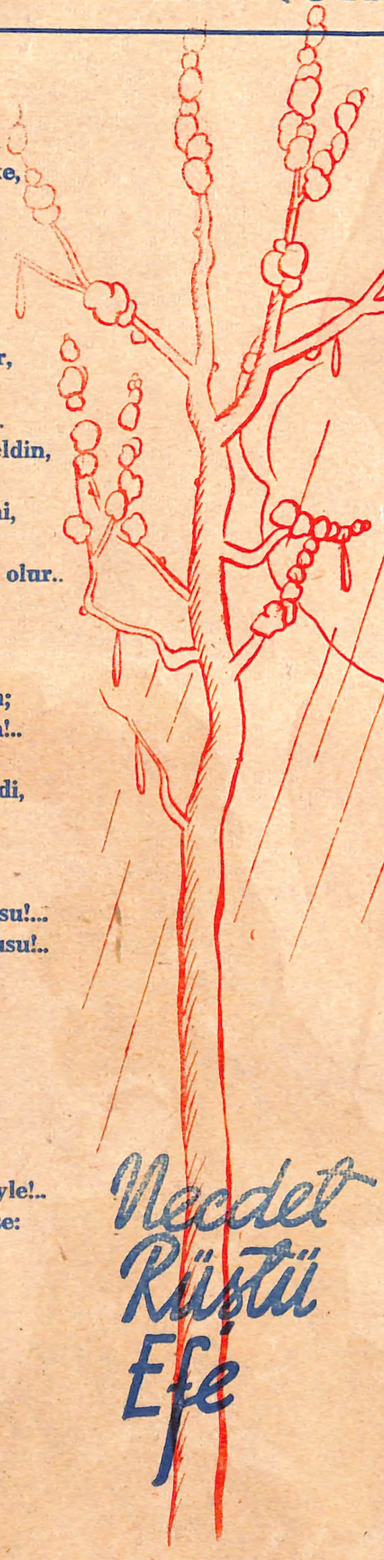

Necdet Rüştü Efe

Hayatta rastlanılır türlü iğrenç insana:
Hepsi de faziletli, dürüst görünür sana,
Fakat pek çabuk düşer yüzlerindeki maske,
Alınlarında vardır silinmiyen bir leke.
Bu iğrenç adamları faydalıdır tanımak,
Böyle korunabilir tecrübesizler ancak,
İşte bunlardan biri hocasıydı «Nevin» in,
İbretle okuyun da iç yüzünü öğrenin:
Yine ders verecekken namaz, oruca dair,
Dedi:
— Bahsedeceğim gençlikte suça dair!..
Yavrum!. Gözümün nuru!.. En körpe çağa geldin,
Güzelliğin ufkunda güneş gibi yüceldin!..
Böyle gençler görünce pek tecrübesiz seni,
Alçaklar almak ister bir dolapla buseni!..
Buse nedir?.. Söyleyim.. bu, bir kaç türlü olur..
Hepsini anlatmakla insan gerçi yorulur,
Fakat göstereceğim tatbikatile sana!..
Dikkat et; sakın atma sözlerimi yabana;
Bu, önemli bir derstir.. faydası olur yarın;
Tuzağına düşmezsin o zendost çapkınların!..

Sâf kız hayret içinde «Peki, efendim!» dedi,
Hoca ona sokulup yürekten inildedi,
Minderin üzerinde diz dize ve göz göze,
Bir besmele çekerek, şöyle başladı söze:
— Ey melekler meleği!.. Ey kuzular kuzusu!...
Ey Mecnunun Leylâsı!, En Kanberin Arzusu!..
Ey Keremin Aslısı!.. Ey Ferhadın Şirini!..
Asla sana değişmem güzellerin birini!..

Kız biraz şaşaladı.. Molla kendine geldi,
Kâfir, dilini tutup, bir parça dine geldi;
Temkinli devam etti:
— Neye şaşırdın, söyle?..
Sana, demek isterim, gençler dil döker böyle!..
Anladın mı evlâdım?.. Şimdi, gelelim derse:
Ne dedimdi?.. Oluyor iki üç türlü buse.
Baban seni öperse, yalnız alnından öper..
Şöyle, tatbikatile, öğrenelim beraber..

Hoca, bunu söyleyip, başını çekti kızın,
Alnından alıverdi bir busecik ansızın.
Sözüne devam etti:
— Annen özlerse eğer,
Asla mahzuru yoktur, evlât busesini ver:
Hasretli ana öper kızının gözlerinden,
Şöyle bir buse alır bu en güzel yerinden!..

Yine ayni tatbikat.. Söze başladı tekrar:
— Ancak yanaktan öper kardeşler, arkadaşlar!.
İyi ezberliyorsun bu dersimi, anladım,
Onların busesini göstereyim, evlâdım!...

Aklı başına geldi o an Nevin'in fakat,
Kötü maksadı mı var?.. Bu, ne biçim tatbikat?..
Sâf kız hiddetlenirken; alçak farketti işi,
Bağırdı:
— Bilmelidir bunu bir hatun kişi,
Kızım!.. Gözünü dört aç!.. Vardır bir buse daha:
Böyle bir suç işleyen isyan eder Allaha,
O anda kâfir olur o kul, neuzibillâh,
Cehennemde yansa da, bağışlanmaz bu günah!..
Bu suçun dehşetinden bütün âsüman titrer!.
Zemin ve mekân titrer!.. Korkudan cihan titrer!..
Yani zelzele olur: Dünya pek yaman titrer!..

Kızı sersem etmekti, şaşırtmaktı meramı;
Dehşetle dinliyordu artık Nevin imamı,
İstediği tesiri kızın ruhunda yaptı,
Onu böyle korkutup, hile yoluna saptı:
— Ey cahil!.. Öptürmektir işte bu suç dudaktan!..

İğrenç adam avına bakıyordu uzaktan,
«İşte tatbikatı da bunun böyledir..» diye,
Kızın dudaklarını öpmüştü o sâniye.
Nevin birden silkindi, aklı başına geldi,
Herifi azarlayan şu sözleri güzeldi:
— Siz de beni öptünüz.. Hani, titrerdi cihan?..

Herif açığa vurmuş yalanını o zaman,
Boş bulunup demişti:
— Merak etme, nafile;
Cihan değil, titremez yüzümde sakal bile!..

★

Vak'a eve aksetti.. dersler o anda bitti,
İşi, dadının oğlu «Bulut Ali» işitti:
O, azgın bir adamdı; yok ölümden korkusu;
Selâmlıkta kurmuştu alçak mollaya pusu.
Ali, üç gün bekledi herifi gece-gündüz,
Diyordu:
— Mutlak gelir; yobazlar olur yüzsüz!..
Tahmini boş çıkmadı: molla yine gelmişti,
Konaktaki istikbal fakat birden değişti;
Ali, imamı tuttu:
— Gel bakalım, mendebur!..
Öğreteyim cihanı titretmek nasıl olur!..
Suratına yiyince Ali'nin yumruğunu,
Şimdi titreteceksin sen asıl kuyruğunu!..
Sonra: «Ya, Allah..» dedi; attı müthiş bir dayak,
Herif pestile döndü.. Ne el kaldı, ne ayak.

— Daha var —

Sene: 4, Cilt: 7, No. 183 FİATI 10 KURUŞ Perşembe — 4 Mayıs 1944

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi: İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI

Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.

Yabancı memleketlere Seneliği
800, Altı aylığı 400 kuruştur.

✳ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ MİZAH GAZETESİ ✳

YERLİ BASMA DAĞITILIYOR!.

— Nasıl, sizin oğlan yarınki güreşi kazanacak mı acaba?..
— Elbette... İki gündür basma almaya gidiyor..

HAFTANIN ŞAKASI

KÂR HADDİ

Hudutlanan kâr haddi üzerine tanıdık bir tüccara şöyle dedim:

— Haydi bakalım .. Nihayet muayyen bir hadden yukarı satamıyacaksınız. Haddiniz bildirildi..

Tüccar dostum hayret etmiş göründü:

— Yanılıyorsun, dedi, bizim değil, satılacak malların haddi bildirildi..

— Ne münasebet?.

— Bekle, görürsün nasıl hepsi hadlerini bilerek ortadan kaybolacaklar..

●

İSTİLÂ

— Haberin var mı? Bu yaz istilâya muhakkak nazarile bakılıyor. Resmen bildirilmiş..

— Yok canım! Nereleri istilâ edilecek?

— İstanbul tabiî...

— Ay, biz harp harici değil miyiz?

— Harpten bahseden kim birader, ben sivrisinek istilâsından bahsediyorum, tahsisat olmadığı için tedbir alınamamış..

●

DİNLENME YURDU

— Şehir Tiyatrosu artistleri için bir yurt hazırlanıyor..

— Ya... Ne yurdu?.

— Dinlenme...

— Oh oh... Çok şükür.. Kalıbı dinlendirme yurdu değil!.

●

ŞEKERDE HİLE

— Bazı tevzi memurları şekere de hile karıştırmışlar...

— Vay hainler vay.. Demek hile bu kadar tatlı gelmiş ha...

●

BİR KADIN KATİL

— Dehşet!.

— Ne var?

— Bir kadın katil idam edilmiş..

— Kadın katili mi?

— Hayır.. Katil kadın. Aşk uğrunda kocasile çocuğunu öldürmüş..

— Nerede?

— Adıyamanda..

— Yaman kadınmış desene!..

●

TAKİP

— Gazetelerde bazı tâbirler insanı meyus ediyor..

— Ne gibi?.

— Meselâ «İhtikârı takip komisyonu» gibi.. Sanki mücadele dense ne olur?

— Kardeşim, bunlar mücadele etmiyorlar, takip ediyorlar. Mücadele karşı karşıya olur, halbuki ihtikâr kaçıyor, komisyon kovalıyor...

●

YASAK

— Eyüp kazasında iskambil kâğıdile oyun oynanmıyacak..

— Ya... Demek kumar mücadelesi ha?..

— İnşallah öyledir. Çünkü iskambilsiz oynamak da hesapta var.

●

BİR CİNAYET

— Bu kadar da saçma şey olmaz. Bir yumurta dövüşü yüzünden bir adam bir başkasını öldürmüş...

— Bunun neresi saçma yahu?. İş zaten dövüşle başlamış, elbette cinayetle biter...

●

ZİNCİRLEME

— Bir İtalyan zincirleme ihtikâr yapıyormuş..

— Tâbir yanlış...

— Çünkü ihtikâr zincirleme olmaz..

Şakacı

— Karıcığım, şu elindeki basma paketini sakla... Mahalleye yeni taşındığımız için komşular görürse senin ne kavgacı bir kadın olduğunu anlayacaklar!..

Ucuz Sayfiyeler!..

3 Perdelik Komedi

— BİRİNCİ PERDE —

NECLÂ — Kuzum Sezai, biz bu yaz sayfiyeye çıkmıyacak mıyız?.

SEZAİ — Ne demek karıcığım, elbette çıkacağız; çıkacağız amma...

NECLÂ — Amma sı da ne?. Mevsim geçiyor bile...

SEZAİ — Amma da yaptın... Daha nisan yeni bitti canım...

NECLÂ — Ben onu bunu bilmem. Yazlığa gidenler çoktan her şeyi hallettiler, göçler başlamış da bitmiş... Bu pazar biz de Suadiyede bir ev arıyalım...

SEZAİ — Emredersin karıcığım amma, biliyorsun ki hava parası pek fazla istiyorlar..

NECLÂ — Ya... Demek pahalı geliyor ha?..

SEZAİ — Şey... Hayır, onu demek istemiyorum. Fakat kabul et ki...

— İKİNCİ PERDE —

NECLÂ — Ah, ne güzel ev...

EV SAHİBİ — Güzeldir efendim...

SEZAİ — Acaba neye hâlâ kiraya vermediniz?..

EV SAHİBİ — Müşteri çok amma efendim, ucuz verdiğimiz için kimse tutmuyor.

NEVLÂ ve SEZAİ — (Birden) Nasıl nasıl?.

EV SAHİBİ — Ucuz verdiğim için kimse tutmak istemiyor...

NECLÂ — Şaştım kaldım bu işe...

SEZAİ — Al benden de o kadar... Demek hava parası az alıyorsunuz!..

EV SAHİBİ — Hayır efendim, hiç almıyoruz..

SEZAİ — Yanlış anlamadım ya...

EV SAHİBİ — Hayır, yanlış anlamadınız. Hava parası al-ma-yo-ruz!

SEZAİ — (Yutkunarak) Ya... Mevsimlik mi kiraya veriyorsunuz, yıllık mı?.

EV SAHİBİ — Yıllık üzerinden mevsimlik...

NECLÂ — Yani?..

SEZAİ — Yani, meselâ seneliği beş yüz lira olsa, mevsimliği, yani üç aylığı 125 liraya geliyor, yalnız o kadar para alacaklar...

EV SAHİBİ — Tam üstüne bastınız. Ben de zaten seneliği beş yüz liradan yüz yirmi beş liraya kiraya veriyorum..

NECLÂ — Aylığı kırk bir lira yirmi beş kuruşa ha?. Suadiye gibi bir yerde.. Buna inanılır mı?.

EVSAHİBİ — İnanılır efendim. Yalnız bazı hususî şartlarım var..

SEZAİ — Neler?

EV SAHİBİ — Malûmu âliniz, bahçede çiçeklerim var. Gördünüz. Yetiştirmek için ömür tükettim. Koparılmasını elbette istemem. Hakkım yok mu amma?

NECLÂ — Var tabiî.. Yerden göğe kadar..

EV SAHİBİ — Ama mutlaka koparmak isterseniz o günkü çiçek piyasası üzerinden aylığa zammederiz. Zira ben mevsiminde her çiçeği satmak için yetiştiriyorum..

SEZAİ— Elbette.. Âlâ.. Mükemmel.. (İçinden) Günde bir demet yapsak, demeti en az on liraya mal olsa ayda üç yüz, üç ayda bin iki yüz eder. Kira ile beraber bin üç yüz yirmi beş.. Vay canına..

EV SAHİBİ — Deniz tarafına bakan pencereleri açmıyacaksınız. Komşuların bahçesi görünüyor. Denize girerken bahçede soyunurlar. Açarsanız her defası için pencere başına bir lira kira alırım.. Beş pencere vardır odada...

NECLÂ — Tabiî. Hakkınız var. Amma biz evliyiz, pencereleri açmayız..

SEZAİ — Havalandırmak icap ederse? (İçinden) Günde bir defa açılsa ayda yüz elli de o eder. Üç ayda dört yüz elli. Kira ile bin yedi yüz yetmiş beş lira...

EV SAHİBİ — Darılmayın. Bu evdir tabiî. Otel değil. İki kişilik bir aileye kiralıyorum. Misafir kabul etmem. İlle gece yatısına misafir davet ederseniz otel tarifesi üzerinden para alırım..

— Sonu 9 uncu sahifede —

— Benim inek günde 10 kilo süt veriyor...
— Ya, nekadarını satabiliyorsun?..
— Ancak 15 kilosunu!...

EYUP KAYMAKAMLIĞI İÇKİYİ MENETTİ

— Rakıyı terkediyorum artık!..
— Doktor mu menetti?..
— Hayır canım, Eyübe taşımıyoruz.

Erkek — Adada eşekle dolaşmak ne hoş oluyor, değil mi?.
Kadın — Aaaa... Estağfurullah!..

Doktor — Ayda kaç lira kazancınız var?..
Hasta — Ne o doktorcuğum, vizitayı ona göre mi istiyeceksiniz?..
Doktor — Hayır canım, size bir iştah ilâcı vereceğim de...

— Bu kadar kalabalığın içinden geçip basmasını aldı, hayret doğrusu!..
— Tabiî alır.. Kaç senedir tramvaylarda biletçilik etmiş adam..

DÖVİZ KAÇAKCILARI

Girmiş kara borsacı Marko Hayim araya,
Demiş: Döviz aşırıp, kavuşalım paraya!...
Koşmuş İsak Soryano: Doyçe Bank'da müdürdüm,
Beni de al... Konarız nice milyon liraya!..

Mığırdıç'la, Aseo; baba-oğul yalvarmış:
Çeteye girmek için, biz de geldik buraya!..
Hikmet şöyle düşünmüş: Cebimde metelik yok,
Haydi; para hızile, katılayım sıraya!..

Celâl hemen davranmış: Soy adım Kumbaracı
Ben de otuz beş bini koyarım kumbaraya!..
Demişler: Döviz çalıp, altın aşıracağız;
Böyle ulaşacağız kulübeden, saraya!...

Dünyada merhem olur destelerle binlikler
Züğürtlük dedikleri bu kapanmaz yaraya!..
Fakat enselenince şöyle feryad etmişler:
Belâmızı bulmuşuz biz araya, araya!..

Marko'ya kandık.. diye, onlar göz yaşı döksün.
Marko Paşa da vermez kulak bu yaygaraya!..
Kanun er, geç yapışır yakasına suçlunun,
Hiç birisi çekemez kendisini daraya!...

Yoksul kalsalar bile büyük insanlar çalmaz,
Çünkü: Su fayda etmez alındaki karaya!..

NECDET RÜŞTÜ EFE

AĞAÇLARIN USULSÜZ BUDANMASINDAN ŞİKÂYET EDİLİYOR..

— Şu ağaçlara bak, nekadar çok budanmış değil mi?...
— Evet sanki bir muhtekir eli değmiş!...

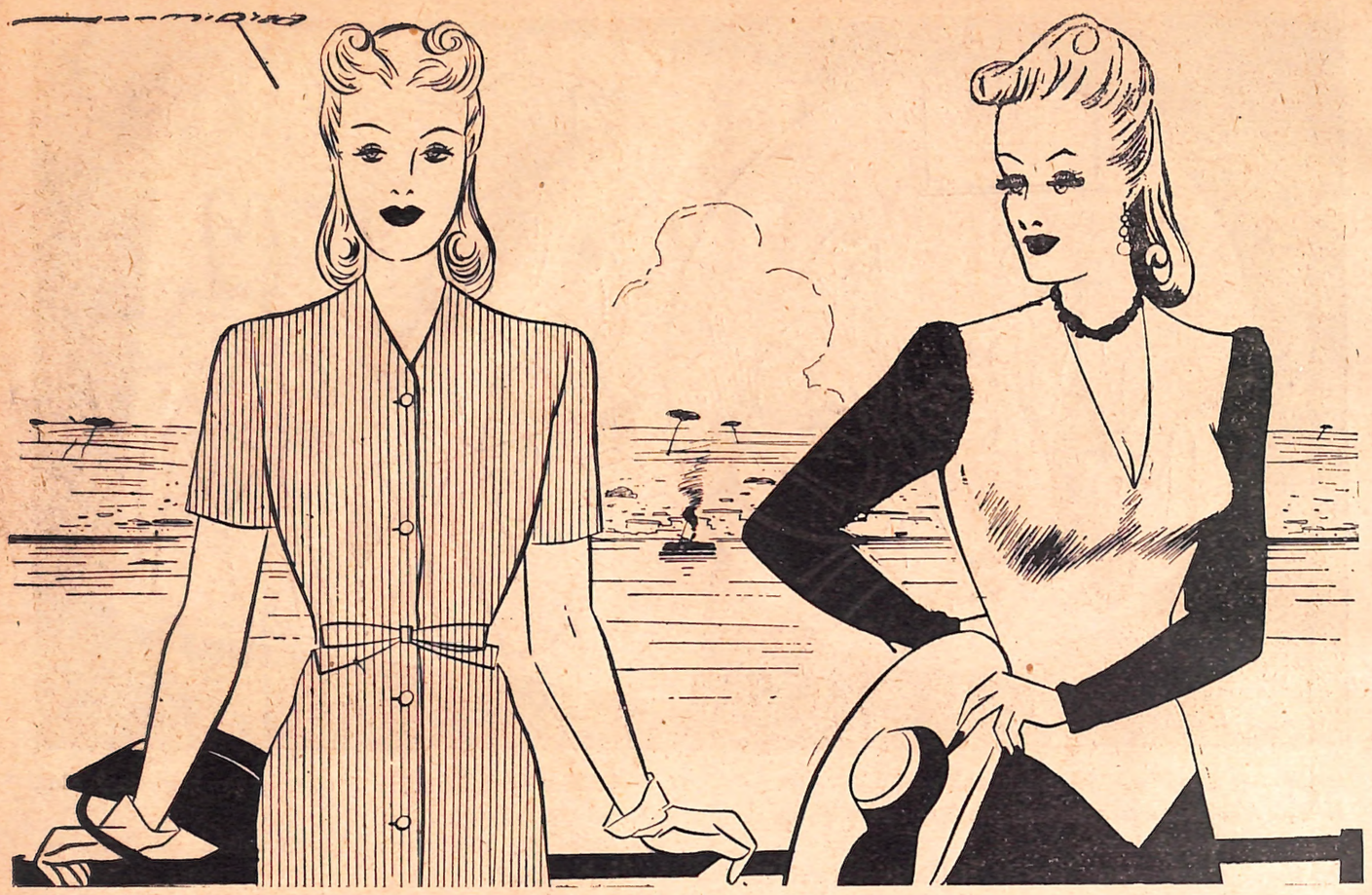

— Boğaza taşınmak için dünyanın parasını verdik!..
— Tabiî kardeş, şimdi boğaza giden her şey ateş pahasına!..

Kadın ve Kuruntu

Yazan: Cemil Cahit CEM

Gülhane parkına karşı duyduğum ebedî sevgiden sizlere o kadar sık bahsettim, ki bu huyumu bilmemezlikten gelmenize imkân yok sanırım.

Uzatmıyalım, geçen gün hava yine gayet güzeldi ya.. Yolum, tekrar, parka düştü. Yeşeren ağaçların gölgelendirmeğe başladığı yollarda, İstanbul sayfiyelerinden birinde gezindiğim hülyasını kurarak yürüdüm. Tam tenhaca bir yerde bir kanapeye oturacaktım ki, bir fundalıkla gözümden kaybolan başka bir kanapede sapsarı ve hasta benizli, zayıf, yaşı belirsiz bir kadın karaltısı, gözüme ilişti.

Gözüme ilişti mi, yoksa battı mı...

Pek biçare, pek çirkin bir şeydi. Sıska, upuzun bir yüz, gölgesi göğsüne kadar vuran sipsivri bir burun, çil çil gözler... Ve bütün bunları taşıyan şekilsiz kafa da ipince, sapsarı bir boyun üstünde duruyor..

Saçların rengi bozuk, darmadağınık... Bütün bunların üstünde de manzarayı tamamlıyan şekilsiz, soluk dünyanın en zevksiz şapkası.

Yüzünde gülümsemekten eser yoktu. Dudaklarını kısmış, hayata karşı duyduğu kini, acı bir tebessümle belirtir bir hali vardı.

Gözlerinden saçtığı zehirli bakışların istikametine baktım. Tam karşıda bir genç kız oturuyor, bu gözler de ona dikilmiş bulunuyordu.

Lâkin o da bakılmıyacak şey değildi kâfir!

Oval ve muntazam bir yüz, elâ gözler, kumral ve zarif şekillendirilmiş saçlar.. Şirin bir baş ve mükemmel bir vücut... Mevzun bacaklarını üstüste atmış, elindeki kitabı dalgın dalgın okuyordu.

Bu iki kadın arasındaki fark, ilk bakışta görülmiyecek gibi değildi. İster istemez birincisine karşı bir merhamet duydum. Kendi kendime:

— Zavallı!. diye düşündüm. Kimbilir, tabiatın kendinden esirgediği bu güzelliğe karşı ne kadar kin besliyor? Kimbilir bahtına ne kadar küskün?.

Şimdi bir sevap işlemeliydi. Sevabın çeşitlisi vardır. Fakat şu bahtına küsmüş biçareyi biraz neş'elendirmek, hayata karşı bir parça cesaretlendirmek, yapılabilecek sevapların en büyüğü olmaz mıydı? Aklıma koyduğumu yapacaktım.

Nitekim, hemen zayıf ve çirkin kadına yaklaştım. Selâmladım:

— Affedersiniz! Yanınıza oturmama müsaade eder misiniz?

ŞAP ve ŞEKER:

AÇIKGÖZLERE DAİR!...

Kâr haddi tayin ettiler, artık ucuz her şey, güzel...
Lâkin ne sesler çıktı tüccardan; duyan kızmaz, güler:
Kâr haddimiz azdır deyip dünyâyı kör zannettiler,
Vallahi eşsizmiş açıkgözlükte, bak, gözlükçü'ler!..

DELİ DERVİŞ

Ürkmüş gibi irkildi. Yüzüme kin dolu bakışlarla baktı. Kısaca:

— Buyurun! dedi.

Sustuk. Nasıl başlıyacağımda tereddüt ediyordum. Nihayet:

— Bugün de hava ne kadar ağır değil mi? diye söylendim. Herhalde siz de biraz serinlemek için buraya geldiniz..

Mırıldandı:

— Evet!.

Yan gözle bana baktığını seziyordum. Gözlerimi kontrol ediyordu. Acaba, ben, karşıdaki güzel kızı rahatça seyredebilmek için mi buraya oturmuştum? Gözlerimi karşıya kaydırmamıya dikkat ederek - ki hayli zor bir işti - kendisine bakıyordum.

— Affedersiniz, dedim. Sizinle biraz arkadaşlık etmek istesem, bana kızmazsınız değil mi?

Soğuk soğuk baktı. Sonra:

— Hayır!. dedi.

Demek insana merhamet de talâkat getirirmiş...

Birdenbire dilim çözülmüştü:

— İnsan oğlu gariptir, dedim. Bakınız bu hava, size ve bana ne kadar ağır, ne kadar tahammül edilmez, çirkin ve sevimsiz geliyor. Halbuki bazıları da buna «güzel hava» derler. Dünya böyledir işte ! Güzellik ve çirkinlik o kadar nisbî, o kadar insana ve zamana göre değişen şeylerdir ki..

Bana, daha ziyade alâke ile bakmıya başlamıştı. Devam ettim:

— Birçokları, çirkin kadınların hayatta, güzeller kadar muvaffak olamıyacaklarını söylerler.. Ne yanlış?!. İnsana lâzım olan şey maddî güzellik değil, manevî güzelliktir. Tarihte de bunun misalleri yok mu? Büyük adamların çoğu, görünüşü çirkin kadınlara âşık olmuşlardır. Çünkü derin bir ruh, ince bir zekâ, asıl insanı güzelleştiren hususiyetlerdir. Böyle kadınların güzellikleri. sathî güzelliklerden daha devamlıdır.

Artık bütün dikkatini bana vermişti:

— Göze görünen güzellik, geçici güzelliktir, diye konuştum. Ebedî güzellik ruh güzelliğidir. Geçici güzellik moda gibi bir şey değil midir? Dün şişman kadınlar beğenilirdi, bugün de zayıflar hoşa gidiyor. Akıllı erkekler hiçbir zaman görünüşü güzel kadınlara kapılmamışlardır. Bu bakımdan, kendisini güzel bulmıyarak, kendinden daha güzel kadınları kıskananlara şaşarım doğrusu... Çünkü bundan daha büyük akılsızlık olmaz.. Öyle değil mi?..

Çirkin, kadının yüzündeki bütün keder ifadesi kaybolmuştu.

— Çok doğru söylüyorsunuz! dedi. Bütün bu söylediğiniz o kadar yerinde ki.. Keşke bunları şu karşıda oturan budala küçük bayana anlatsaydınız da ders alsaydı...

Şaşkın:

— Neden? diye sormuşum..

— Neden olacak ?. dedi. Kendisinden biraz daha güzelim diye yarım saattir bana yiyecekmiş gibi bakıyor da...

Cemil Cahit CEM

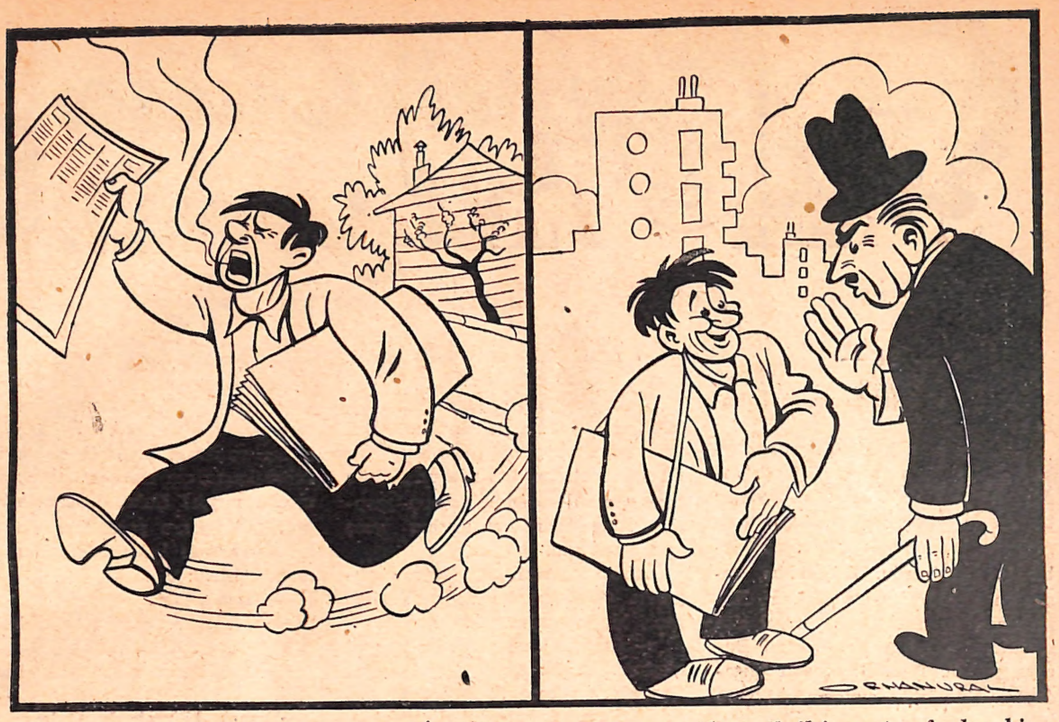

Müvezzi — Yazıyor, yazıyor... İhtikârı yazıyor... Yüz bin liralık yolsuzluğu yazıyor... Suiistimali yazıyor...

— Aman oğlum, ihtikârsız tarafından bir gazete yok mu?..

— İmkânı yok bayım, siz hayatımızın sonuna kadar gazete okuyamazsınız!..

TERZİLERE ŞARKI

Sanmayın paraya doyar terziler:
Bizi giydirirken soyar terziler!...
Enayi yerine koyar terziler,
Bizi giydirirken soyar terziler!..

★

Kıvırmak istiyor hepsi milyonu,
Ateş bahasına kostüm fasonu.
Çıplak mı gezecek millet en sonu:
Bizi giydirirken soyar terziler!..

★

Kumaşlar çıkarır, nice dil döker,
İhtikâr yaparak parayı çeker,
İki yüz elliye bir esvap diker,
Bizi giydirirken soyar terziler!..

KARA KEDİ

UCUZ SAYFİYELER

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

SEZAİ — (İçinden) haftada üç kişi gelse otuz, ayda üç yüz, üç ayda dokuz yüz; kira ile beraber iki bin altı yüz yetmiş beş..

EV SAHİBİ — Bir şey söylemiyorsunuz...

SEZAİ— Hususî şartların ardını alasınız diye bekliyordum.

EV SAHİBİ — Şimdilik hatırıma gelen bunlar...

NECLÂ — Ya.. Bu kadarcıksa mesele yok.. Pekâlâ efendim, konturat için yarın uğrarız...

EV SAHİBİ — Hep böyle söylüyorlar, sonra gelmiyorlar..

NECLÂ — Aman efendim, gafletlerinden. Bu semtte bu kadar ucuz ev bırakılır mı ? Yarın ben kendim gelirim.. Allaha ısmarladık..

SEZAİ— Allaha ısmarladık..

— ÜÇÜNCÜ PERDE —

NECLÂ — Şimdi sen doğru notere gidersin..

SEZAİ — Çıldırdın galiba...

NECLÂ — Ayol, üç aylığı yüz yirmi beş liraya ev kaçırılır mı?.

SEZAİ — (Çileden çıkarak) Canım sen deli misin? Nerenin yüz yirmi beşi? Seneliği on bin yedi yüz liraya geliyor!. Anladın mı şimdi?

— PERDE —

Seyahat, Macera, Aşk ve Sinema Romanı — Yazan: Cemil Cahit CEM

— 24 —

Afro, hikâyesini kısaca şöyle anlattı:

— Annem. çok küçük yaşımdayken ölmüş.. Ben on yedi yaşlarımdayken İstanbulda sarraflık yapan babam da ölüverdi. Bana beş altı lira kadar para kaldı. Elimden hiçbir iş gelmiyordu. Düşündüm, taşındım. Ben bu kadar güzelim, Holivuda gideyim.. Orada nasıl olsa iş bulurum, dedim. Yola çıktım. Buraya geldim. Tam bir senedir buradayım. Elimdeki avucumdaki para bitti. İş bulamadım. Bir dansöz trupunda çalıştım. Fakat trupun direktörü başıma belâ kesilince oradan da ayrılmıya mecbur kaldım. Hemen bütün stüdyoların figüran defterinde kaydım var. Arada bir, iş olursa çağırıyorlar. Bir gün çalışıyoruz. Elimize 40 - 50 dolar geçiyor.. Yeni bir iş çıkıncıya kadar onunla geçiniyoruz. Nihayet sizin buraya geleceğinizi gazetelerde okudum. Bu otelde sizlere oda tutulduğunu da öğrendim. Otelin barına dansöz olarak girdim. Ve bir fırsatını bulup garsonlara görünmeden odanıza çıktım..

Hafız, dinlerken Afro'nun yüzüne öyle bir dalış dalmıştı, ki genç kızın lâkırdısının bittiğini güç farketti. Nihayet:

— Demek böyle ha.?. dedi. Demek çok sıkıntı çekiyorsun ha?. Kızım kabahat sende, sen işi idare edememişsin...

— Ne yapacaktım?

— Ne yapacaktımı var mı? Kendine müthiş bir reklâm yapman lâzımdı...

— Nasıl yapayım bilmem ki?..

— Orası kolay, şimdi beni dinle.. Ben seni bir günde Amerikanın en meşhur kadını haline getiririm. Fakat sen de benim kâtibeliğimi kabul edeceksin! Oldu mu? Sana haftada yüz dolar aylık var? Lâkin meşhur olunca, angaje edilince, ne kadar gözde olursan ol, yine benim kâtibeliğimi bırakmıyacaksın... Söz mü?

Genç kız. beyaz ellerile, Hafızın ellerine sarıldı. Gözlerinden yaşlar boşanarak hıçkırdı:

— Kat'iyen sizden ayrılmam !. dedi.

Hafız, bir hamlede yataktan atlamıştı:

— Peki öyleyse.. Haydi şimdi hiç durma buradan gidelim..

— Nereye?

— Orasını yolda kararlaştırırız.. Şimdi siz beni kaçıracaksın!.

— Efendim? Siz beni mi kaçıracaksınız?

Hafız güldü:

— Hayır!. Sen beni kaçıracaksın!

Afrodit'in güzel yüzünde, derin bir şaşkınlık belirmişti:

— Ben sizi nasıl kaçırırım ?. Sonra beni yakalarlar...

— Canım, ben senden davacı olmazsam seni kim yakalıyacak?. Sen beni gûya kaçırmış olacaksın.. Bir iki gün ortadan kaybolurluz. Bütün gazeteler senin adını sanını yazacak.. Amerikanın en meşhur genç kızı olacaksın!.

Afro, vaziyeti kavramıya başlıyordu. Gözlerini kuruladı. Yüzüne geniş bir tebessüm yayıldı:

— Anladım!. dedi. Siz bunu, beni meşhur etmek için yapıyorsunuz.. Gazeteler yazacak: Bir genç kız, Hasbi Ramsesi kaçırdı!! diyecek..

— Hay Allah razı olsun be Afro!. Keşke her adam kaçıran senin gibi melek yüzlü olsa.. İnsan seve seve kaçırılmıya razı olur..

Bir yandan bunları konuşurken bir yandan da giyinmişti. Genç kıza:

— Bana bak; dedi. Senin pasaportunda adın nasıl yazıyor?

— Afrodit Yorgidis!..

Hafız hemen eline bir kâğıt aldı. Cebinden çıkardığı dolma kalemle kâğıda şu kısa cümleleri yazdı:

«Hücuma uğradım. Yüzü maskeli genç bir kız, iki elinde tabanca, beni bastırdı. Kaçırıyor.. Türkçe biliyor.. Galiba Türkiyeli.. Göğsünde A. Y. harfleri işlemeli.. İmdat!.»

Kâğıdı, yatağın üzerine bıraktıktan sonra, odanın kapısını açtı. Koridorun ıssız olduğunu görünce Afro'ya bir işaret çaktı:

— Haydi gidelim, benim güzel gangsterim!..

Gecenin bu saatinde tamamen tenha olan merdivenlerinden inerek, arka kapıdan bahçeye çıktılar. Sonra Afro'nun bildiği küçük bahçe kapısından sokağa sızıverdiler.. Az sonra karanlık caddede hızlı hızlı ilerliyorlardı..

Fakat bu hızla henüz, elli adım kadar yürümemişlerdi, ki birdenbire arkalarından doğru gelen bir otomobil, frenlerini gacırdatarak kaldırımın kenarında durdu. İçinden atlıyan iki adam ne Hafızın, ne de genç kızın gık demesine meydan vermeden ikisini de otomobile çekti ve araba yine hızla hareket etti. Hafız, yıldırım gibi yol alan otomobilde, kendisine geldiği zaman şakağına soğuk bir namlu dayalı olduğunu hissetti. Karanlıkta düşmanlarını pek göremiyordu. Lâkin iri yarı suratsız herifler olduğu belliydi. Soluna baktı. Afro da bir köşeye fırlatılmış, onun da şakağına iri bir tabanca dayanmıştı.

Hasbi, acı acı düşündü:

— Şakadan başladık ama, galiba kaka olacak!.

Doğrusu, bunu hiç aklına getirmemişti. Amerikada milyonerzadelerin kaçırıldığını ve babalarından para istendiğini bilirdi. Lâkin Hasbiden ne istiyorlardı? Sakın bu kızı kaçırmıya kalkmasınlar? Öyle ya, kızı görünce yanlışlıkla veya polise haber vermesin diye Hafızı da beraber kaçırmıya mecbur kalmış olamazlar mıydı? Hafız, düşüncelerinin burasına gelince yanındaki suratsız iri yarı herife baktı. Meramını anlatmak istedi:

— Ben Hasbi..

Herif, ısıracakmış gibi dişlerini göstererek gülümsedi:

— Biliyorum, yes!. Hasbi Ramses...

Demek biliyorlardı. Öyleyse bu işte yanlışlık aramak beyhudeydi. Bu, bile bile lâdesti. Fakat Hafız da cesaretlenmişti:

— Nereye gidiyoruz?.

Herif, yine azı dişlerine kadar sırıttı:

— Onu da söyliyelim mesele kalmasın!. Hemen ortalığa haber uçur...

Hafız:

— Yok yok!. dedi.

Sonra Afroya seslendi:

— Afro!. Sor şunlara bizi nereye götürüyorlar?.

Genç kız, çatır çatır amerikanca söktürmeğe başlamıştı. Herifler kısa kısa, aksi aksi cevaplar veriyorlardı. Nihayet genç kız Hafıza döndü:

— Bizi iki hafta, bir yerde tutacaklarmış.. Öyle icap ediyormuş..

Hasbi, hayıflandı:

— İki hafta mı? Neden yahu ?. Neden be?. Para istiyorlarsa verelim de kurtulalım...

Otomobil, gecenin karanlığında, bütün hızıyle yoluna devam ediyordu. Zaman zaman ufak kasabalardan geçiyorlar, sonra yine asfalt ve tenha şoselere dalıyorlardı. Afro, Hafızın dediklerini iki adama söyleyince, iki izbandudun gözleri, karanlıkta farkedilecek kadar parlamıştı. Kısa cümlelerle bir şeyler konuştular. Sonra konuştuklarını Afroya da anlattılar. Genç kız, Hafıza tercüme etti:

— Zaten bir kere para istiyorlarmış.. Lâkin buna rağmen iki haftadan önce bizi bırakmıyacaklar...

— Öyleyse hapı yuttuk Afro!.

— Neden?

— Benim konturatım var be.. Konturat mucibince hem Holivuttan bir yere ayrılamam.. Hem de derhal işe başlamam lâzım..

— İstiyerek olmadı ya bu iş..

— Orası öyle ama, Mister Şenk bundan anlar mı?

Sabahın ilk alaca karanlığında büyük bir şehrin kenar mahallelerine girmişlerdi. Otomobil, bahçeli küçük bir evin önünde durmuştu. İki izbandut, otomobil, küçük bir garaja girinciye kadar yerlerinden kıpırdamadılar. Sonra garaja girince, Hafızla kızı indirdiler ve evin içine soktular.

∴

Ayni gün saat dokuz raddelerinde Los Ancelesteki meşhur Holivut otelinde bütün oteli allak bullak eden başka bir macera başlamıştı. Mister Kraft, aldığı emir mucibince, erkenden odaları dolaşmış, Melâli, Saffeti ve Onniği uyandırmıştı. Yalnız, Saffetin odasının kapısını açık bulmuşlar, içeriye girince yatağın üstünde buldukları kâğıdı okumuşlardı. Mister Kraft, üç arkadaşın yüzlerindeki şaşkınlık ifadesini görünce mühim bir şey olduğunu anlamakta gecikmemişti. Hemen Şenke telefon edildi, az sonra ajan da geldi. Vaziyeti öğrenince, zaten hayli çirkin olan suratı, bir kat daha bakılamaz bir hal aldı.

Nihayet fikrini söyledi:

— Bu fena.. Çok fena... Elimizdeki konturat mucibince bugünden işe başlamanız lâzımdı

Onnik:

— Canım, dedi. O olmasın!. Biz üçümüz varız ya.. Onun yerine bir başkasını şimdilik angaje edersiniz..

Lâkin Saffet, Amerikalının bu hareketine fena halde kızmıştı:

— Böyle şey olur mu? diye lâfa karıştı. Böyle şey olur mu? Arkadaşımızı gangster kaçırdı. Siz, bize konturattan bahsediyorsunuz. Evvelâ polise haber verelim de biçareyi kurtarmıya bakalım..

Şenk:

— Devam edecek —

ADEMİ İKTİDAR
ve bel gevşekliğine karşı
HORMOBIN
Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

YENİ MECMUA Terceme Romanlar Serisi: 1

BİR AŞKIN ROMANI

Büyük heyecan, aşk, macera ve seyahat romanı

Yazan: Pearl S. Buck

Türkçeye çeviren: Adnan Tahir

Bütün dünya dillerine çevrilen ve birkaç ay içinde milyonlarca satılan bu harikulâde roman idarehanemiz tarafından iki cilt halinde satışa çıkarılmıştır. Bütün bayilerimizde bulunur. Bu enfes romanı okumalarını okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Beher cildin fiatı 125 kuruştur.

PARFÜM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

EN SON MODALARLA AHENKTAR PARİSİN YENİ PUDRA RENKLERİ

Paris terzihanelerinin bu seneki kolleksiyonları, mevsim roplarının yüz ve tenin yeni renklerle ahenktar olması lâzım geldiğini gösteriyor. Bu son moda yeni pudra renkleri de bir Fransız güzellik mütehassısı tarafından icat ve piyasaya arzedilmiştir. Burada, bunları ancak Tokalon pudrasının yeni ve cazip renkleri arasında bulabilirsiniz. Şeffaf güzellik ve gayet beyaz ciltler için "Naturel„ pudra şayanı tavsiyedir. Ekseri sarışınlar ile açık tenli esmerlere "Rose„ uygun gelir. Pembe bir parlaklık verir. 'Rachel„ pudrası da esmerlere cazip bir renk verir.

"Pêche". yazın aldığınız güneşin altın esmerliğile ideal bir surette imtizaç eder. Bunlardan başka Tokalon pudralarının şimdiye kadar hiç görmediğiniz daha canlı, daha cazip ve daha parlak renkleri vardır.

Tokalon pudrası, "havalandırılmış„ tır ki bu sayede on defa daha inceleşir ve âdeta tabii gibi görülür. Taze çiçeklerin esanslarile tatlandırılmıştır. Terkibinde "Krema Köpüğü„ bulunduğundan iki misli daha çok zaman sabit durur. Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerini hemen bugünden tecrübe ediniz.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

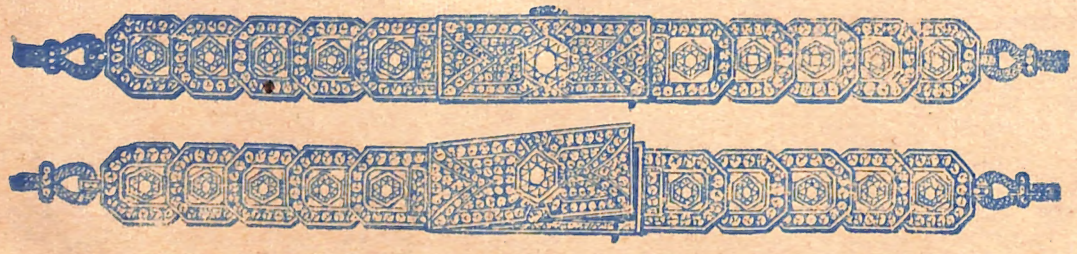

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun çin: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş, Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

HAREMDE PAŞA CARİYELERİN OYUNUNU SEYREDEREK EĞLENİYOR:

Paşa — Aferin Şehnaz... Çil lira dolu keseyi hak ettin!.. Peruz'un şu meşhur kantosu ne idi? Adını unuttum onu da çalın bakalım!..

Hanımefendi — Kırk cariyenin elbiseleri tamam olmuş, perşembe akşamı Leblebiii Horhor Ağayı huzurunuzda oynayacaklar.. bilmem hoşlanır mısınız efendim?..

Paşa — Âlâ.. âlâ... Yalnız saza ilâve lâzım.. Gelecek haftaya da (Âşıkları) isterim... Kâhyaya söyleyin oyun elbiseleriyle saza yapılacak ilâveler için icap eden masrafı yapsın!..

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası